

to ljulko bode treba iztrebiti, predno bode dozorevala. Za danes dovolj.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarska rodbina je sedaj zopet na Dunaji, kder so zbrani vsi ministri in tudi hrvatski ban grof Pejačević. Ta poroča o rabukah v Zagrebu, Karlovcu, Sisku zoper ogerske grbe z magjarskimi napisi. To je zoper postavo; napisi morajo na Hrvatskem biti hrvatski. Magjari baje hočejo strgane grbe po sili zopet pribiti. No, Hrvati jih bodo gotovo zopet strgali. — Na Dunaji mudi se srbski kralj Milan, došel je tudi rumunski kralj Karol. Pravijo, da ima to visoke politične namere. — Liberalni „Bauernverein“ šteje na Štajerskem 1716 vpisanih udov, ki so vplačali 945 fl., a liberalni vodje so potrošili 1064 fl. To je prav liberalno gospodarstvo, ki je kmetom tako koristno, kakor njivam toča. — Kranjski deželni odbor začel je slovenski uradovati. Slava! Nemški liberalci so pa kosmato lagali v svet in trobili, da bo deželni predsednik g. Winkler prestavljen na Dunaj. Vse je zlegano. — V Trstu so lahoni pridnega urednika vladnega lista „Tagblatt“ po noči napali in grdo razmesarili, da je revež komaj pri življenju ostal, nemški liberalci tega nič posebno ne grajajo, pač pa se grdo režijo, ker je baje v Ljubljani nek slovenski sokol nemškuti puntarski, frankfurtarski trobojni trak premeknil. — Koroški učitelji imajo prvokrat za slovenske kraje v Podkloštru velik shod, za nemške pa v Belaku. Graška „Tagespošta“ je kar omedlevati začela, ko je to izvedela, zlasti črno pred očmi jej postaja, ker je šolski inšpektor celó v Borovljah slovenski spregovoril. Tako črtijo in sovražijo liberalni Nemci uboge Slovence, katere imenujejo „Wenden“. Ko bi Slovenci tako hudobni bili, lahko bi jim vračali ter jih imenovali „Švabe“. No, tega pa nečemo. — Zavoljo magjarskih grbov je tudi v Senji in še nekaterih mestih hrvatskih in slovenskih prišlo do razbijanja; Hrvati so povsod magjarske grbe potrgali s sten. Hrvati se ne dajo dalje od Magjarov tako naduto tlačiti, kakor se je do sedaj godilo mnogo let.

Vnanje države. Nemški cesar Viljelm in jegov železni Bismark tuhtata na vojsko zoper Ruse in Francoze ob enem, ker mislita, da drugače ne zapustita Nemčije za vse veke vekov zagotovljene in zavarovane. Zato iščeta zaveznikov po vsem širokem svetu: Turke, Rumune, Italijane, Španjolce in Kitajce. Z Avstrijo sta zvezo podaljšala na 6 let, vendar ta zveza ne meri na boj, ampak v ohranitev miru. — Francozi podpirajo punt zoper španjskega kralja, ker je baje ta Bismarku obljubil, v slučaju vojske Francozom prhnoti za hrbet. — Judom so

Rusi prepovedali krščanske hlapce in dekline službo jemati. — Srbski minister Piročanec prejel je od nemškega cesarja red rdečega orla in pravoč je, da se Srbi zvežejo z Nemci proti Rusiji, če pride do vojske; toda Srbi preženejo poprej Piročanca z Mitanom vred, preden toliko nehvaležnost in bratomerstvo pričnejo. — Črnogorski knez bil je v Carigradu od sultana častno sprejet. Kaj to vse potovanje pomeni, to ni prav jasno. — Italijanski republikanci imajo v Raveni velik shod; vlada se ga ne upa prepovedati. — V egiptovski deželi davi kolera še vedno najhuje v Aleksandriji, menje v Kahiri, v celej deželi umerje vsaki dan po 300 ljudij. — V Tonkingu so baje Francozi začeli napadati glavno mesto anamsko Hue, upajo pa potem anamskega novega cesarja prisiliti v mir, preden mu Kitajci dojdejo na pomoč. Ti se namreč resno pripravljajo na boj zoper Francoze.

Za poduk in kratek čas.

Še enkrat cesar v Ptuiju.

Nazočnost cesarjeva v Ptuiju nas je z velikim veseljem napolnila, ker se je takrat pokazalo, da so Slovenci v Ptujskem okraju v ogromni večini, in da je Nemcev le mala peščica.

Od Hajdine do mesta, kder se je cesar peljal, ni draga slišati bilo, kakor „živio“, v Ptuiju pa, kder so si nemškutarji prizadevali, cesarju nemško lice mesta pokazati, so bili „živio“ klici tako glasni in mnogoštevilni, da so se „hoch“ klici slišali, kakor zamolklo hripanje pod razvalinami pokopanege, in tudi na dvorišči okrajnega poglavarstva, kder so sami dostojanstveniki čakali na cesarja, so „živio“ klici tako glasno zadoneli, ko se je vladar pripeljal, da so še tisti, kateri so „hoch“ skekati nameravali, v odločivnem trenutku na to pozabili.

Duhovniki, od cesarja sprejeti, so se z „živio“ klici poslovlili ravno tako naši vrli kmečki župani. Zato je presvitli cesar tudi, ko je bilo okrajno glavarstvo v okrajnim šolskim svetom sprejeto, prvo vprašanje na okrajnega glavarja stavil: „Ta okraj je slovenski?“ Na kar mu okrajni glavar odgovori: okraj je izključljivo slovenski samo v mestu Nemci stanujejo.

G. komisarja Arailzo je presvitli cesar vprašal: „Vi gotovo tudi znate slovenski“. Na kar mu ta odgovori, da zna.

To je važno. Prvo vprašanje bilo je res vprašanje. Cesar je hotel popričano imeti, da je okraj slovenski. Iz odgovora pa je sledila posrednja zapoved v obliki vprašanja, „da v slovenskem okraju uradnik tudi slovenski znati mora“.

Kmečki župani so nagovorili cesarja po govorniku g. Mikl-*nu* slovenski, in cesar jim je odgovoril slovenski: „zahvalim se“, in ko so se kmeti poslovili, jim cesar reče zopet slovenski: „srečno“.

Ko je vodja deputacije okrajnega zastopa naš blagi okrajni načelnik g. Rajšp svoj že po časnih razglašeni izvrstni govor završil, se je cesarju od veselja obraz zajasnil, in pokazaje svojo jako zadovoljnost se je s presrečnimi besedami zahvalil za izraženo udanost in zvestobe tega okraja, ob enem pa na zahvalo za njegovo darežljivost ob vsaki priliki kake koli nesreče rekel: „jaz pomagam, kolikor je v moji moči, in kar dam, rad dam“.

Naš okraj se ima tedaj nadejati, da če ga kaka nesreča doleti, pomoč cesarjeva ne bo izostala.

Druge zastopnike je vprašal, kaka je letina, v kakih okoliščinah ljudstvo živi, in ko je na to dobil odgovor, je rekel sam: letošnja letina se kaže boljša, ali do sedaj ste imeli več slabih letin in tudi toče.

Iz tega se vidi, da je cesar dobro podučen, in da če se med svoje ljudstvo vozi, ne gleda samo, kako so mesta okinčana, ali razsvetljena, ampak pogleda si tudi polja in njih setva, kakor pridni oča, ktereга srce je napolnjeno s skrbjo za svoje ljudstvo.

Gosp. Dr. Gregorič-a je vprašal, ali ima okrajni zastop dosti posla, ali dosti stroškov. Ta mu je odgovoril, da je posla mnogo in da so stroški veliki, ker je jako mnogo okrajnih cest, in jako malo državnih cest, in ker skoro vse ceste mora vzdržavati okraj, znašajo okr. stroški vsako leto časih okoli 70.000 fl.

Na to je cesar odgovoril: „to so za okraj res veliki stroški“.

Presvitli cesar se je potem peljal v cerkvo, tu pa so ognjegasilci in veterani vrv potegnili, da se ljudstvo nebi preveč naprej gnjelo. Na to pa stopi spremljevalec cesarjev, F. M. L. Mondel pred nje, in jim po nemški reče: pustite ljudstvo naprej, naj gleda svojega cesarja, potem pa se obrne Mondel k nekemu slovenskemu dekletu, in njej reče po slovenski: „Mica, pogledaj si Ti Tvojega cesarja“.

Tako je šlo do konca; presvitli cesar se je prepričati priliko imel, „da tu Slovenci živijo“, njegov zvesti in vsikdar vdani narod; mi pa bomo ljubili svojega cesarja Franca Jožefa I. še zanaprej kakor najpravičnejšega in najskrbnejšega očeta, pred katerim vse spletke nasprotnikov razpršijo, kakor prah, če blaženi dež iz milega neba na njega padne. Živeli Ptujski Slovenci!

Dr. A. G.

Smešnica 34. Dravski mlinarji so sploh prebrisane glave. Nemškutarsk bivši župan pripelja tam doli nekde pod Ormožem takšnemu mlinarju pšenice pa jo je doma tako zmočil, da

je skoro iz žakljev teklo, misleč sedaj bo mlinar prisiljen več melje ali moke dati. Toda mlinar posuši pšenico, koja sedaj meri 5 litrov menje pa jo zamelje in da nemškutarju po pravici toliko melje, kolikor je suha pšenica merila. Nemškutar pa nosi sedaj dolgi nos! K.

Razne stvari.

(Slovensko društvo) nameravalo je dne 26. avgusta obhajati 6. občni zbor pri sv. Ani v Slov. goricah. G. dr. Vošnjak je uže obljubil priti, poslanci g. Herman, g. Kukovec in dr. Radaj bili so povabljeni poročati o delovni državnega in deželnega zbora; več gospodov iz Maribora in Radgone se je pričakovalo — toda naenkrat se nam poroča od sv. Ane o nezgodi, ki se ne da precej odpraviti in zato bo treba za tiste kraje drugod zborovati, n. pr. pri sv. Lenartu, sv. Trojici! Kedar? Tega ne vemo. Nameravani shod pri sv. Ani sedaj ni mogoč.

(K šulvereinu) v Šmariji in Slatini ne hodite kmetje slovenski, ne pljuvajte v lastno skledo v nedeljo 26. t. m. Za Judeže imamo črne knjige.

(Savinjsko učiteljsko društvo) zboruje 2. sept. od 6. zvečer v Gornjemgradu: odobrenje zapisnika zadnjega. nagovor predsednikov, kako deco vaditi ubogljivosti doma (g. Šorn), petje (g. Škoflek), posamezni nasveti, vpisovanje novih udov. Odbor vabi k obilnej udeležitvi.

(General Appel) cesarski namestnik v Sarajevu, biva sedaj v toplicah na Dobrni.

(Pogorel) je Podklošter na Koroškem, namreč: grad, pošta, kosarna pa 11 hiš.

(Cena hmelju) štajerskemu je v Norimbergu ali Nürnbergu na Nemškem od 360 mark poskočila do 375 mark za 50 kilo.

(Grdo udrihal) na Slovence je dr. Forregger v Laškem rekoč, da smo Slovenci prej nagi hodili pa so nas Nemci oblekli. No, kako so nas nemški nekdanji grajščaki potem advokatje, notarji, oderuhi oblačili, to znamo!

(Izlet napravi) Savinjski Sokol v nedeljo 26. t. m. na Rečico. Sokoli se zbirajo v Mozirskeje čitalnici ob 2. uri popoldne. Odhod točno ob 1/3. uri, prihod v Rečico ob 4. uri, pozdrav od Rečiških ognjegascev, odzdrav Sokola, šaljiva tombola, javna telovadba, petje in ples. Odbor vabi društvenike in druge domoljube.

(Za Miklošičevo svečanost) bo v ptujскеje čitalnici v nedeljo 26. t. m. ob dveh popoldne skupna pevska vaja, h katerej uljudno vabi odbor.

(Od sv. Jungerte na Pohorji) nam poročajo, da se pravi živi medved klati po planinah; ovac je že mnogo pojuzinal, Pušnikovemu juncu je zvonec mesto vratu odtrgal. Dne 21. t. m. so šli Mariborski lovci medveda lovit.